

PRESS RELEASE**Art On Istanbul****Olca Kuş "A Place Without A Chair"****09.12.2023 – 06.01.2024**

Art On Istanbul presents Olca Kuş's solo exhibition A Place Without a Chair at Art On Pera from December 9, 2023 – January 6, 2024.

Ilhan Mimaroğlu (1926–2012)—composer, critic, and one of the pioneers of electronic music, as well as the son of Mimar Kemaleddin Bey, a leading architect of the late Ottoman and early Republican periods—coined the term “doorstep art” for the street art he encountered in New York after settling there in 1959. He documented these works in a publication, emphasizing that their defining feature was not merely that they were performed on the street, but that the creators had been “expelled” or excluded from the interior by others. Such doorstep art could be ignored by the masses or acknowledged in various ways: by writing about it, photographing it, or, as Olca Kuş does, appropriating its formal qualities and transferring them onto the canvas. All such gestures acknowledge and celebrate the presence of what was originally anonymous.

Born in 1985 in İzmir, Olca Kuş first noticed this phenomenon in Istanbul after completing her education at Dokuz Eylül University, during her time as an assistant in Kemal Seyhan's studio, particularly around Rumeli Han and its surroundings. In a 2020 interview, she recalled: "I would watch every day from the studio window how the wall opposite changed, producing perfect visuals—images that could shift with even a single gust of wind. I found the graffiti ironic and yet so real. At the same time, I saw how indifferent the passersby were to this aesthetic. It was such a dynamic wall and street. Back then, I was more focused on creating surfaces. My main problem was how to show what I saw with the same or similar effect."

Influenced by doorstep art and driven by the desire to create her own walls, Kuş's translation of this impulse onto the painting surface necessitates meticulous attention to both the base and its layers. She does not exempt herself from this rigor: before making a stencil, the ground must be constructed, and even the stencil itself requires careful consideration. These two axes reveal the painterly quality of her work. Moreover, there is no rule that every wall—or, in this case, canvas—must receive a stencil. The ground itself can function as a fixed moment within social and personal history. In such a scenario, painting as a memory object concludes spontaneously as the painter's privilege: the artist renders the individual visible to themselves, while simultaneously opening a space for the viewer.

Indeed, the journeys the viewer encounters in Olca Kuş's paintings are internal explorations, akin to reading the patterns of a divination. Her works transform observation into intimate reflection, inviting the audience to find a personal path within the layered, constructed surfaces.

For detailed information and visuals: info@artonistanbul.com

BASIN BÜLTENİ

Art On İstanbul

Olca Kuş "Sandalyesi Olmayan Bir Yer"

09.12.2023 – 06.01.2024

Art On İstanbul, ziyaretçileriyle 9 Aralık 2023 – 6 Ocak 2024 tarihleri arasında Art On Pera’da Olca Kuş’un Sandalyesi Olmayan Bir Yer isimli solo sergisi ile buluşuyor.

Geç-Osmanlı ve erken-Cumhuriyet döneminin en önemli mimarlarından Mimar Kemaleddin Bey’in oğlu, elektronik müziğin öncü isimlerinden bestekâr ve eleştirmen İlhan Mimaroğlu (1926-2012), 1959 yılında yerleştiği New York’un sokak sanatını pek yaratıcı bir şekilde “kapı dışı sanatı” olarak adlandırmış ve fotoğrafladığı örnekleri kitaplaştırmıştı. Dikkat çektiği nokta bu çalışmaların tanımlayıcı özelliğinin sadece sokakta icra ediliyor olmaları değil, bu icrayı gerçekleştirenlerin içeride kalanlar tarafından “kapı dışarı edilmiş” olmalarıydı. Kapı dışı sanatı kitleler tarafından görmezden gelinebilir ya da çeşitli biçimlerde selamlanabilir: Bunun bir yolu hakkında yazmak, bir yolu fotoğraflamak, başka bir yolu ise biçimsel özelliklerini Olca Kuş’un yaptığı gibi sahiplenip tuval yüzeyine taşımaktır. Bu ve benzeri selamların hepsi anonim kılınanın mevcudiyetini kabul etmek, dahası kutlamak anlamına gelecektir.

1985, İzmir doğumlu olan Olca Kuş bu durumu ilkin, Dokuz Eylül Üniversitesi’ndeki eğitiminin ardından geldiği İstanbul’da, Kemal Seyhan’ın atölyesinde asistanlık yaptığı sırada Rumeli Han ve çevresinde fark ediyor. 2020 yılında gerçekleştirdiği bir söyleşide “Atölyenin karşısındaki duvarın her gün pencereden nasıl değiştiğini izlerdim ve mükemmel görseller çıkardı. Her an, bir rüzgarla bile değişebilen görseller. İronik ve bir o kadar da gerçek duvar yazıları. Aynı zamanda sokaktan geçen insanların bu estetiğe nasıl kayıtsız kaldıklarını görüyordum. Çok hareketli bir duvar ve caddeydi. O zamanlar daha çok yüzey yaratmaya odaklanmıştım. Ana problemim, kendi gördüğümü aynı veya benzer etkiyle nasıl gösterebileceğimdi,” demiş.

Kapı dışı sanatından etkilenip kendi duvarlarını yapma arzusu resim düzlemine taşındığında zemin ve üzerindeki katmanlar hakkında detaylı çalışmaları beraberinde getirmek zorunda kalır. Olca Kuş, bu detaycılıktan muaf değil: Şablon çıkarmadan önce zemin inşa edilmeli, dahası şablon üzerine kafa yorulmalıdır. Bu iki aks onun çalışmalarının boyasal niteliğini de açığa çıkarır. Dahası her duvara (bu durumda tuvale) şablon uygulanacak diye bir kaide olamaz. Bizzat zeminin kendisi, toplumsal ve bireysel tarihin içinde belli bir anın sabiti olarak işlev görebilir. Bu durumda hafıza nesnesi olarak resim, ressamın imtiyazı olarak kendiliğinden sonlanır: Bu sonda bireysel olan kendisi için görünür kılan ressam, izleyicisi için bir yerde fal açmış olur. Sahiden Olca Kuş’un resimlerinde izleyicinin kendisi için bulacağı bu açılmış fallardaki içsel yolculuklardır.